

[Hauch.] højere Alder giver Landstinget sit eget Ansigt, sit eget Ansigt ved Forhandlingerne og Afgørelserne i dette høje Ting. Man har villet gøre gældende, at Landstinget kun gjorde en Indsats i Lovgivningsarbejdet, naar Flertallet i de to Ting var forskellige med Hensyn til Grundanskuelserne for de politiske Retningslinier, men dette er aldeles ikke rigtigt. Jeg minder i saa Henseende om den Indsats, Mindretallet her i Tinget gjorde ved Gennemførelsen af Arbejdsløshedsloven i 1921 og i det hele taget i Perioden fra 1920 til 1924. Landstinget har under de skiftende Regeringer undertiden standset Lovforslag i Overensstemmelse med dets Ret og Pligt i Henhold til Forfatningen, og der er ikke heraf nogen Sinde flydt hverken økonomisk eller politisk Skade — saa vidt jeg da ved.

Men en Forudsætning maa det naturligvis være, at den til enhver Tid siddende Regering vil tage sin Opgave forfatningsmæssigt, vil paatage sig det, som er dens forfatningsmæssige Pligt, at mægle mellem de to Ting. Den siddende Regering maa finde den Mellemproportional, som kan føre ind i et frugtbart Lovgivningsarbejde. En Regering, der ikke kan det, er ikke den Opgave voksen, som den er gaet ind til under den nuværende Forfatning, idet den vidste, hvad den gik ind til.

Den nuværende Forfatning er der ikke noget i Vejen med. Erfaringen har vist, at den skaber Mulighed for en rig og frodig Lovgivning med den Betyggelse for en besindig og rolig politisk Udvikling, som, naar det kommer til Stykket, passer bedst for Flertallet i vort Folk.

Til Gennemførelse af en Grundlovsændring som den, der her er Forslag om, og hvorefter et tilfældigt skabt Flertal skal kunne herske uindskrænket, skal man ikke paaregne vort Partis Medvirkning.

C. F. Sørensen: Regeringens Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven er, som den højtærede Finansminister nys meddelte, gennemført i det høje Folketing ved tre Behandlinger og vedtaget der med 77 Stemmer for og 58 Stemmer imod. Den højtærede Finansminister har derefter forelagt Landstinget dette Forslag om Landstingets Ophævelse, som det er vedtaget af det høje Folketing. Hvis Landstinget var Udtryk for det danske Folks Vilje, vilde dette Landsting ligesom Folketinget vedtage Forslaget og derved ophøje det til Lov. Men saaledes gaar det jo ikke. Folkets Vilje er nemlig ikke højeste Lov i

dette Land; det er ikke det af Folkets Flertal valgte Flertal i Folketinget, der er afgørende for dansk Lovgivning, men det er et Flertal i det høje Landsting, som er valgt af et Mindretal af Vælgerne til Landstinget, der Gang paa Gang bruger en uretfærdig Valglov mod Folkets Vilje.

Skal man danne sig et Billede af Partiernes Stilling i Landstinget, maa man, da Tinget vælges med en Halvdel ad Gangen, benytte Stemmetallene ved to Landstingsvalg. Ved Landstingsvalgene i 1928 og i 1932 fik Socialdemokratiet henholdsvis 166 382 Stemmer og 232 000 Stemmer eller ved de to Valg tilsammen 398 382 Stemmer; Det radikale Venstre fik ved de samme to Valg i 1928 og 1932 henholdsvis 53 979 og 50 049 eller i alt 104 028 Stemmer. Socialdemokratiet og Det radikale Venstre fik altsaa tilsammen ved disse to Valg 502 410 Stemmer. Partiet Venstre fik ved de samme to Valg henholdsvis 168 612 Stemmer og 122 035 Stemmer eller i alt 290 647 Stemmer. Det konservative Folkeparti fik ved de omtalte to Valg 77 757 Stemmer og 127 902 Stemmer eller i alt 205 659 Stemmer. Socialdemokratiet og Radikale fik altsaa tilsammen 502 000 Stemmer, medens Venstre og Konservative fik 496 000 Stemmer; det vil sige, at Socialdemokratiet og Det radikale Venstre fik 6000 flere Stemmer end Venstre og Det konservative Folkeparti. Men Resultatet af Mandatudregningen gav et andet Resultat: Socialdemokratiet og de Radikale fik med et Flertal af 6 000 Stemmer 26 Landstingsmænd, hvorimod Venstre og Konservative fik 30, altsaa 4 mere.

Der er mange, der forbavset spørger, hvordan noget saadant kan gaa for sig. Vi, der er kendt med Valgløvens Teknik, ved jo, at denne Valglov tager Hensyn til Befolkningstæthed o. s. v., o. s. v., og at den selv for Folketingets Vedkommende giver et uretfærdigt Resultat for Byernes Vedkommende. Det konservative Folkeparti og Venstre fik derved paa Forhaand et Flertal ved det almindelige Valg til disse to Landstingsvalg paa 4 Mandater, skønt der er Flertal blandt Vælgerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. For det første ved Hjælp af en uretfærdig Valglov og dernæst ved Hjælp af en konservativ Garanti, nemlig Landstingets — og vel at mærke det gamle Landstings — Forret til at vælge 19 Medlemmer, holder Venstre og de Konservative Flertallet i Landstinget. Inden Landstingsvalget udskrives, har Landstinget Ret til at vælge 19 Medlemmer. I Kraft af det Flertal,